

PYHÄINPÄIVÄNÄ KAPPELIN KIRKOSSA:

Kynttilän liekki loistaa kaipausta ja toivoa...

Tiina Akomeah

Raamatun vuori-saarna autuuden julistuksesta on lohduttanut vuosisatojen ajan taivaan tiellä taapertajia, eikä syyttä. Tuleehan sana niin alhaalle ihmisyiden paradokseihin, syntisyyteen ja rikkinäisyyteen: "Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta. Autuaita murheelliset: he saavat lohdutuksen. Autuaita kärsivälliset: he perivät maan..." ja niin edelleen.

Sanat löytyvät Matteuksen evankeliumin 5 luvusta. Raamatun kohtaa Lehtimäen kirkossa avasi kappelin kap-palainen Terho Kanervikkoaho saarnassaan pyhäinpäivänä.

- Keitä ovat autuaat, joita on syytä onnitella - pyhät? Keiden on taivasten valtakunta? Liitytään hetkeksi Jeesuksen oppilaiden joukkoon. Noustaan vuorelle - tutkitaan Jeesuksen sanoja, vetosi Terho.

Jolla on paljon, jää Jumala kauas

Raamatun kohta on vastakain asetelujen pohtimista. Kuitenkin Jumala on kaikkien Vapahtaja, niin rikkaiden kuin köyhien.

Terhon saarnassa noustaankin vuorelle ihmettelemään sitä, että myös uskon kautta kuoleman jälkeen on lohdutus ja toivo ylösnousemuksesta ja jälleennäkemisestä. Ehkäpä enemmän autuaaksi tässä raamatun kohdassa tekee se, että meillä ei tarvitse olla menestystä, asemaa tai rikkautta miellyttääksemme Jumalaa, vaan se siemen on siinä, että juuri hengessään köyhät tarvitsevat apua, pelastusta ja syntien anteeksiantamusta.

- Viisas sydän on se, joka näkee tätä aikaa pitemmälle. Se, joka ei turvaudu katoavaan, vaan katoamattomaan, pohti Terho.

Vuorisaarnan autuaaksi julistaminen kertoo Jumalan syvästä armosta meitä ihmisiä kohtaan.

Vuoden aikana poisnukkuneiden muistoksi loisti kolmekymmentä kynttilää Lehtimäen kirkon alttarilla. Tässä Terho-pappi seuraa kun sution tehtävää hoitava Mirja Hautamäki sytyttää kynttilän omaisten rakkauten ja kaipauksen merkiksi. Kaipauksen ja surun äärellä kirkossa oli mukana 89 läheistä. Samoin Alajärven kirkossa sytytettiin muistokynttilät ja liikuttavan upea on vuosi vuodelta näky hautausmaiden kynttilämerestä, joka valaisi pimentyvää iltaa...

Saattohoidon tukihenkilöt ovat rinnallakulkijoita

Marja-Terttu Akonniemi

Pyhäinpäivän kynttilämeri muistutti ihmiselämän rajallisuudesta. Hoito- ja hoivailoituksissa, yhä useammin myös kotona, kohdataan kuolemaa ja ennen kaikkea kuolevia.

Alajärven seurakunta on kouluttanut saattohoidon tukihenkilöitä rinnallakulkijoiksi ihmiselämän viimeisiin päiviin ja hetkiin. Koulutuksen ensimmäinen vaihe toteutettiin jo ennen koronan puhkeamista mm. Järvi-Pohjanmaan perusturvan ja sairaalasielunhoidon ammattilaisten kanssa. Seurakunnan osuuksissa koulutuksiin tuotiin sielunhoidon ja hengellisten kysymysten sisältöjä. Kirkkoherra Ari Auranen kertoi, että sairaan tai kuolevan luo voidaan kutsua pappi antamaan ehtoollista.

Koulutukseen osallistui motivoitunut ja tähän arvokkaaseen vapaa-

ehtoistehtävään soveltuva vapaaehtoisten joukko.

Saattohoidon tukihenkilötoiminta on matkantekoa kuolevan rinnalla ja tämän ehdoilla tavallisen ihmisen taidoin. Vapaaehtoinen voi antaa turvaa ja toisen ihmisen läsnäoloa yksinäisiin hetkiin. Tukihenkilö voidaan kutsua kuolevan rinnalle vaikkapa silloin kun omaisia ei ole tai heillä ei ole mahdollisuutta olla läheisensä luona. Tukihenkilö voi vain istua rinnalla tai virkistää tuettavan oloa lukien, laulaen tai auttamalla jossain sellaisissa asioissa, mihin omat voimat eivät enää riitä. Saattohoidon tukihenkilö toimii tuettavan ja hoitoympäristön ehdoilla ja toiminta on luottamuksellista. Tukihenkilö sitoutuu toiminnassaan vaihteluun. Tukihenkilö ei osallistu hoitotoimenpiteisiin tai korvaa hoitajaa.

Diakonissa Marja-Terttu Akonniemi haluaa rohkaista ottamaan puheeksi mahdollisuuden saada tukihenkilö saattohoidossa olevan vuoteen viereen. Diakoaniatyö koordinoi toimintaa hoitoyksiköiden suuntaan. Jos tällainen herkkä, mutta antoisa palvelutehtävä kiinnostaa, voi ottaa yhteyttä Alajärven seurakunnan diakoniatyöhön, jossa päivitetään koulutuksia ja tarjotaan tukea vapaaehtoisille.

JOULUMIETTEISSÄ HANNA KOIVULAMPI LEHTIMÄELTÄ:

Taivastoivo johdattaa kulkuani...

Tiina Akomeah

Agrologi Hanna Koivulampi kertoo lapsuutensa maatilatunnelmaa ja henkeä niin läheiseksi, että hän edelleen hoitaa viljelys-palstaa synnyinseutunsa tiluksilla Töysässä. Hän toimi myös pitkään 4H-toiminnan toiminnanjohtajana Soinissa.

- Muutin puolisoni Pekan kanssa omaan kotiin vuonna 1991 Lehtimäelle. Mieheni hoitaa veljensä kanssa kuljetus-firmaa, joka kyydittää leipiä ympäri maakuntaa. Meillä on neljä lasta: Maarit, Timo, Maija ja Miia. Koko perhe kokoontuu-kin yhteiseen joulunviettoon ja valmistaa kaikki jouluruoat itse. Mikä onkaan se tunnelma, kun väki herää aattoamuna joulupuurolle ja sopalle. Sille ei vedä vertojaan arki, iloitsee Hanna.

Hengellinen polku on suojattu tie

Hanna pohtii oman hengellisyytensä juuria ja kertoo uskon asuvan hänen omassa sydämessä. Lapsuuteni koti oli merkittävän hengellinen. Äiti ja isä olivat evankelisia ja sanankuulossa kirkossa käytiin ahkeraan. Jos tuli joku este, ei sellaista pyhää, ettei se Jumalan sana kuulunut, vaikka radiosta.

- Itse aloin sitten olla mukana pyhäkoulussa, myös rippikou-

lun jälkeen isosena ja nuorten toiminnassa. Koin rauhaa ja turvaa hengellisten asioiden ja uskon keskellä. Olenkin miettinyt, että Taivaan Isä on suojannut minua usealta pahalta, kun sain nuorena kasvaa uskoon, hän miettii.

Vaattimaton kaunis joulu

Hanna liikuttuu kertoessaan lapsuutensa joulusta. Mieleen ovat jääneet erityisesti poikkeukselliset joulut, kun isä oli sairaalassa tai äiti kuumeessa, mutta sairaudesta huolimatta äiti sai tarvitsemansa tonkat ja lehmät lypettyä. Heillä oli vanha tupa ja ulkosauna, joulukuusi tuotiin kotiin ja koristeltiin. Lahjoja ei paljon saatu, mutta kodin lämpö ja rakkaus palkitsi.

Taivastoivossa elämä jatkuu..

Erityisen raskas vuosi on Koivulammen perheellä takana, kun vähässä aikaa nukkui pois Hannan äiti, isä ja tati. Nyt jouluna onkin kynttilöitä laitettava Ähtärin, Töysän ja Lehtimäen

Hanna Koivulampi turvaa elämänsä Korkeimman käteen ja valmisteleo perheelleen yhteistä joulua.

hautausmaille. Sen lisäksi saa osallistua kotikirkossa aattohar-tauteen. Lohdullista on matkata taivastietä tämän elämän ajan.

-Kuoleman edessä ajattelin, että elämä jatkuu ja meillä on taivastoivo, rajan takana ovat vastassa äiti, isä ja muut rakkaat.